

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **POHOTOVOŠŤ, s.r.o.**, so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej spoločnosťou F. P., s.r.o., so sídlom v B., IČO: 36 864 421, v mene ktorej koná doc. JUDr. B. F., PhD., advokát a konateľ, proti povinnému **A. T.**, bývajúcemu v M., **o vymoženie 95,60 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Veľký Krtíš, pod sp.zn. 5 Er 396/2006, o odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 26. októbra 2012 sp.zn. 17 CoE 186/2012, takto

r o z h o d o l :

Odvolacie konanie **z a s t a v u j e .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Veľký Krtíš uznesením z 15. novembra 2010, č.k. 5 Er 396/2006-21 exekúciu vyhlásil za neprípustnú.

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo 7. decembra 2011 sp.zn. 41 CoE 352/2011 uznesenie Okresného súdu Veľký Krtíš č.k. 5 Er 396/2006-21, IČS 6206200701 z 15. novembra 2010 potvrdil.

Okresný súd Veľký Krtíš uznesením zo 17. apríla 2012, č.k. 5 Er 396/2006-42 exekúciu zastavil. Oprávnenému uložil povinnosť nahradiť účelne vynaložené trovy exekúcie vo výške 84,10 € súdnemu exekútorovi JUDr. Jozefovi Ďuricovi, a to v lehote troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 26. októbra 2012 sp.zn. 17 CoE 186/2012 napadnuté uznesenie okresného súdu potvrdil a návrh oprávnenej na prerušenie konania zamietol. Návrh na prerušenie odvolacieho konania zamietol s odôvodnením, že oprávnenou

nastolené otázky, ktoré navrhla predložiť na prejudiciálne posúdenie Súdnu dvoru Európskej únie, je oprávnený riešiť vnútroštátny súd bez toho, aby aplikoval komunitárne právo. Dospel k záveru, že v predmetnej veci nenastal žiadny dôvod uvedený v § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. pre prerušenie konania. V potvrdzujúcom výroku svojho rozhodnutia sa odvolací súd stotožnil s rozhodnutím súdu prvého stupňa o zastavení exekúcie a rozhodnutie ako vecne správne v zmysle § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Proti uzneseniu krajského súdu v časti zamietnutia návrhu na prerušenia konania podala oprávnená odvolanie a žiadala rozhodnutie krajského súdu v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie. Namietala odňatie jej možnosti konať pred súdom (§ 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. d/ O.s.p.), nesprávne právne posúdenie veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.) a nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po zistení, že odvolanie podal účastník konania - subjekt oprávnený podať odvolanie, predovšetkým skúmal, či sú splnené podmienky, za ktorých môže o podanom odvolaní konať (§ 103 O.s.p.) a zistil, že tieto podmienky nie sú splnené, preto napadnuté uznesenie nemožno vecne preskúmať.

Podľa § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Procesné podmienky v občianskom súdnom konaní, i napriek tomu, že ich Občiansky súdny poriadok ako základný procesný predpis výslovne nevypočítava, možno považovať za predpoklady (existujúce tak na strane súdu, ako i na strane účastníkov konania), ktoré musia byť splnené na to, aby sa dosiahol cieľ občianskeho súdneho konania vyplývajúci zo základných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (prvá hlava, prvá časť). Procesné podmienky obsahovo vyjadrujú predpoklady rozhodovania vo veci samej a súd ich skúma ex offio, preto ak súd po ich preskúmaní dôjde k záveru, že v konaní ide o taký ich nedostatok, ktorý nemožno odstrániť, konanie zastaví (§ 104 ods. 2 O.s.p.). Medzi takéto procesné podmienky nepochybne patrí aj funkčná príslušnosť súdu na prejedanie veci vyplývajúca zo zákona.

V prejednávanej veci z hľadiska formálneho (najmä označenia opravného prostriedku), ani obsahového (predovšetkým citácie relevantných zákonných ustanovení, ako

aj argumentácie, tvrdení, námietok, zvolených formulácií a vymedzenia toho, čo účastník žiada) nebolo možné mať pochybnosti o tom, že procesný úkon oprávnenej, ktorým napadla uznesenie odvolacieho súdu, je odvolaním v zmysle § 201 a nasl. O.s.p.

Podľa § 201 (veta prvá) O.s.p. účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje.

Podľa § 9 ods. 1 O.s.p. na konanie v prvom stupni sú zásadne príslušné okresné sudy. Krajské sudy rozhodujú ako sudy prvého stupňa a/ v sporoch o vzájomné vyporiadanie dávky poskytnutej neprávom alebo vo vyššej výmere, než patrila, medzi zamestnávateľom a príjemcom tejto dávky podľa právnych predpisov o sociálnom zabezpečení, b/ v sporoch medzi príslušným orgánom nemocenského poistenia a zamestnávateľom o náhradu škody vzniknutej nesprávnym postupom pri vykonávaní nemocenského poistenia, c/ v sporoch týkajúcich sa cudzieho štátu alebo osôb požívajúcich diplomatické imunity a výsady, ak tieto spory patria do právomoci súdov Slovenskej republiky (§ 9 ods. 2 O.s.p.).

Podľa § 10 ods. 1 O.s.p. krajské sudy rozhodujú o odvolaniach proti rozhodnutiam okresných súdov.

Podľa § 10 ods. 2 O.s.p. o odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že Najvyšší súd Slovenskej republiky je funkčne príslušný rozhodovať iba o tých odvolaniach, ktoré smerujú proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa; prípady, v ktorých je rozhodnutie krajského súdu rozhodnutím súdu prvého stupňa, sú pritom zákonom taxatívne vymedzené (viď § 9 ods. 2 O.s.p.).

Rozhodnutie krajského súdu o zamietnutí návrhov oprávnenej na prerušenie konania vydané po začatí odvolacieho konania nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvého stupňa, ale je rozhodnutím krajského súdu ako súdu odvolacieho. Funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na prejednanie podaného odvolania oprávnenej preto nie je daná.

Chýbajúca funkčná príslušnosť ktoréhokoľvek súdu na prejednanie určitej veci, ktorá inak patrí do právomoci súdu, predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto konanie o odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 26. októbra 2012 sp.zn. 17 CoE 186/2012, ktoré trpí takouto vadou, zastavil (§ 104 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 211 ods. 2 O.s.p.) bez toho, aby bola preskúmaná vecná správnosť napadnutého rozhodnutia.

O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., pretože konanie bolo zastavené a nebol dôvod na použitie odseku 2 tohto ustanovenia.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 18. septembra 2013

JUDr. Vladimír Magura, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová